

na svoji postelji, obleka ji je bila vsa osmojena. Orožništvo preiskuje ta zločin in se trudi, da bi izsledilo zločinka. — Kakor se javlja iz Ruš, ni prvotni vtis o umoru resničen. Raztelesenje pokojne kočarice je dokazalo, da je starca sama zakrivila smrt ter je vsak zločin izključen. Ko je bila blizu štedilnika, jo je, tako se splošno domneva, napadla slabost ter se ji je vnela obleka. Zadobila je hude opeklne po telesu, kar je v zvezi z razširjajočim se di-mom povzročilo njen smrt.

Obešenec v rovu. Od Studenic do Makol je več zapuščenih rorov, kjer so svojčas iskali premog. Tak zapuščen rov se nahaja tudi v Legi pri Makolah. Pretekli teden se je nekaj ljudi podalo v notranjost rova. Pri vhodu v rov jim udari v nos čuden smrad. Pri prodiranju v rov opazijo sredi rova s podporočega trama visečega obešenca. Truplo je bilo v stanju razpadanja, koža pokrita z gobami in plesnobo. Obešenec je bil najbrž tujec, ki je tukaj iskal zavetja ter si v obupu končal življenje.

Požar v tovarni. Nekaj minut pred eno popoldne se je v predilnici Mauthner v Litiji na Kranjskem zgodila nezgoda, ki je pomenjala veliko nevarnost za celo vrsto delavskih življenj. Le takojšnji pomoči se je zahvaliti, da ta nesreča ni zahtevala nobene smrtnne žrtve. V odseku, kjer čistijo bombaž in predivo, so bili naloženi 3 vagoni bombaž. Naenkrat se je bombaž vnel, najbrž je od kod kakšna iskrica padla vanj. Delavec Brezovšek je takoj ovohal čuden smrad, njegov tovariš Vigele pa je vzliknil: »Že gori!« V nekaj trenutkih je bila zaloga bombaža v plamenih. Delavci so planili v oddelek, da bi rešili vsaj dragocene stroje, toda strupečni plini, ki so se razvijali, so jih vrgli nazaj. Pred oddelkom je več moških obležalo nezavestnih. Na pomoč jim je priskočil zdravnik dr. Orel. Z umetnim dihanjem se je posrečilo obudititi nekaj moških, pri šestih pa je bilo brezuspešno: odpeljali so jih v ljubljansko bolnico. Deset delavcev pa je ostalo v do-

mači oskrbi. Požar je uničil vse 3 vagoni preje in bombaž, obvarovano pa je poslopje. Škode je okoli pol milijona dinarjev.

Požar je v petek, 17. marca, izbruhnil na Rakitni na Kranjskem ter uničil naselje Boršt. Začelo je goreti pod nekim kozolcem, kjer so začeli otroci v svoji neprevidnosti. Ogenj se je razširil z izredno naglico. Prihiteli so sicer gasilci, pa niso mogli veliko pomagati, ker je razdivjani element kar besnel. Pogorelo je 11 gospodarskih poslopij in 4 hiše. Uničena je krma za živino, veliko hrane za ljudi in pohištva in obleke.

Stolni župnik v Gorici aretiran. Sredi preteklega tedna je bil v Gorici aretiran monsignor Valentincič, in sicer pod pretvezo, da je prodal neko starinsko podobo. Prodal jo je kajpada na račun stolnice, ker je njena last. Očita se mu, da je to storil brez dovoljenja nadzorstvene oblasti, ki nadzirajo umetnine trajne vrednosti. Pravi namek aretacije pa je, da bi slovenskega duhovnika odstranili z župnijskega mesta.

Romanje na Trsat. Na mnoga vprašanja, če bo tudi letos običajno romanje na Trsat, sporoča romarski odbor, da bo letos romanje zopet o Binkoštih, kakor prva leta, toda le, če se priglasi zadost udeležencev. Binkoščno soboto bo vozil posebni romarski vlak na Sušak (Trsat) in v nedeljo zopet nazaj. Izkaznice za polovično voznino z vlakom in brezplačno vožnjo z ladjo po morju na otok Krk bodo po 40 Din. Da bo moče vse pravočasno urediti, naj se vsakdo, ki se namerava romanja udeležiti, čimprej prijavi na naslednji naslov: Romarski odbor pri »Sv. vojski«, Ljubljana, Dunajska cesta 17.

Objava. Leseni most čez Dravo na Borlu se prične popravljati z dnem 3. aprila t. l. ter bo trajalo popravilo najmanj dva meseca in bo most zaprt za težji promet. Zlahkimi kmečkimi vozili se bo še smelo voziti po navodilih voditelja popravil. Opozarja se na to

vse kmečke voznike iz bližnje okolice, da nemudoma opravijo še pred začetkom popravil vse svoje vožnje preko mosta. Vozniki s težkimi tovori in avtomobilisti se izognejo mostu na ta način, da vozijo po državni cesti na Ormož in tam preko mosta v smeri na Varaždin ali obratno, in oni vozniki, ki hočejo voziti na Višnico ali obratno, naj vozijo po banovinski cesti Barbara—Leskovec—Ptuj.

X. redna glavna skupščina Združenja trgovcev za sreže Celje, Gornjigrad in Šmarje pri Jelšah v Celju. Uprava združenja sklicuje po določilih § 372 obrtnega zakona in § 13 pravil X. redno glavno skupščino za četrtek dne 30. t. m., s pričetkom ob 8. uri v malo dvorani Narodnega doma v Celju. Na dnevnem redu so razprave o poslovnem poročilu funkcionarjev, o proračunu za leto 1933 in določitvi prispevkov ter o samostojnih predlogih članov in slučajnostih. Samostojni predlogi poedinih članov morajo biti predloženi upravi vsaj tri dni pred zborovanjem, to je do 26. marca do 18. ure.

Kako je bilo v Džeholu.

Pred leti namreč. Kako je sedaj, ko so Japonci zavzeli to pokrajino ter jo opustošili, si lahko mislimo. Kako pa je bilo pred leti, desetletji in stoletji, o tem nam poroča zgodovina. Sredi 18. stoletja so si tamkaj zgradili kitajski cesarji svojo poletno rezidenco, kakor to omenjam v uvodnem članku. Ta rezidanca je bila lepša in sijajnejša kakor Versailles (Verzaj) in Fontainebleau (Fontenbleau) na Francoskem, Potsdam na Nemškem in Schönbrunn pri Dunaju. Kot v pravljici je bilo vse. Ko je začelo vroče poletje, se je pomikala nepregledna vrsta nosilnic, vozov in jezdecev iz Pekingja proti Džeholu. Tamkaj so bili parki z jezeri in otočiči v njih, krasni gradovi in templji, polni umetnin. Tam so čakale igre, zabave, plesi, pa tudi gorje. Tam je bila tajna

Metle delata. Saj ju menda poznate? Ta dvojica je torej sedela pred hišo in pridno delala. Naenkrat pogleda stari metlar po vaški cesti gori in pravi tesnobno:

»Žena, žena, hitro v posteljo, Ema prihaja!« Ne bi si bil mislil, mi je pripovedoval znanec, da more stara ženska tako urno teči. Kakor podlasica je izginila v hišo. — Ko je prišla moja hči bliže in sočutno vprašala čez plot, kako je kaj ženi, je metlar začel tožiti:

»Oh, gospodična, zelo hudo ji je, vsak dan je je manj. Kar geniti se ne more več. Hoditi že dolgo ne more, kaj šele, da bi kaj delala. Privzdigovati jo moram v postelji. Ne bo dolgo, pa bo skopnela.«

In je zajokal. Ema je tolažila ubogega moža, kolikor je mogla. Nato pa je šla s svojo košarico v hišo. Žena je napol mrtva ležala v postelji in s tihim, žalostnim glasom jadikovala. Ema je porazložila iz košarice na mizo: zdrala za vtiranje, maže, čaj, obvezne. Bolnica je s kislim obrazom gledala vse te reči. Šele ko je prišel na dan kos slanine, nato maslo, mast, je-

terna klobasa, se ji je razsvetlil obraz in začela je hvaliti svojega dobrega angela. Kako pa se je prestrašila, ko se ji je Ema ponudila, da ji postelje posteljo. Stara kljuka je vendar ležala v postelji napravljena, v nogavicah in v čevljih zakopana pod odejo.

»Ne, ne,« se je boječe branila, »le nikari, gospodična, umorilo bi me. Ob petkih si nikoli ne dam prestlati. Ob petkih delam pokoro!« In ni pustila do sebe. Znanec je naskrivaj opazoval vse to skozi majhno okence. Ko je bila Ema odšla, je ostal še skrit za hišo. Tedaj je videl, kako se je pritihotaplil metlar k oknu in rekel:

»Vstani, žena, ona iz graščine je odšla.«

Nenadoma pa ga je pograbil velika jeza.

»Glej, pa ti sedi pri mizi in žre jeterno klobaso! In meni bo pustila samo čaj in maže! Le počakaj! —« Odvihral je od okna, prišel nazaj z novo metlo, nato pa je bilo slišati v hiši trdo pometanje. — Da, dragi Karel, tudi dobrodelnost ima čudne in smešne strani.«

Zopet je zadonel zunaj Emin glas.

»Pridi, Ema, obisk imamo.«

Pemeteni kupec.

Mož pravil kupcu, pri katerem je kupil nekaj blaga: »Vi pa vendar preveč zahtevate za to blago; meni bi vendar smeli bolj poceni dati kakor komu drugemu, ker sem že star hišni prijatelj.«

Kupec mu odgovoril: »Ravno zaradi tega vam ne smem bolj poceni dati. Mi moramo pri svojih prijateljih dobitka iskat, ker naši nasprotniki in neprijatelji ne kupujejo pri nas; rajši gre do drugam.«

— — —

Pemetni častnik.

Sedenletnega princa so vst, ki so ga poznaли, zaradi čeznaravnega razuma občudova-